

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre. . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

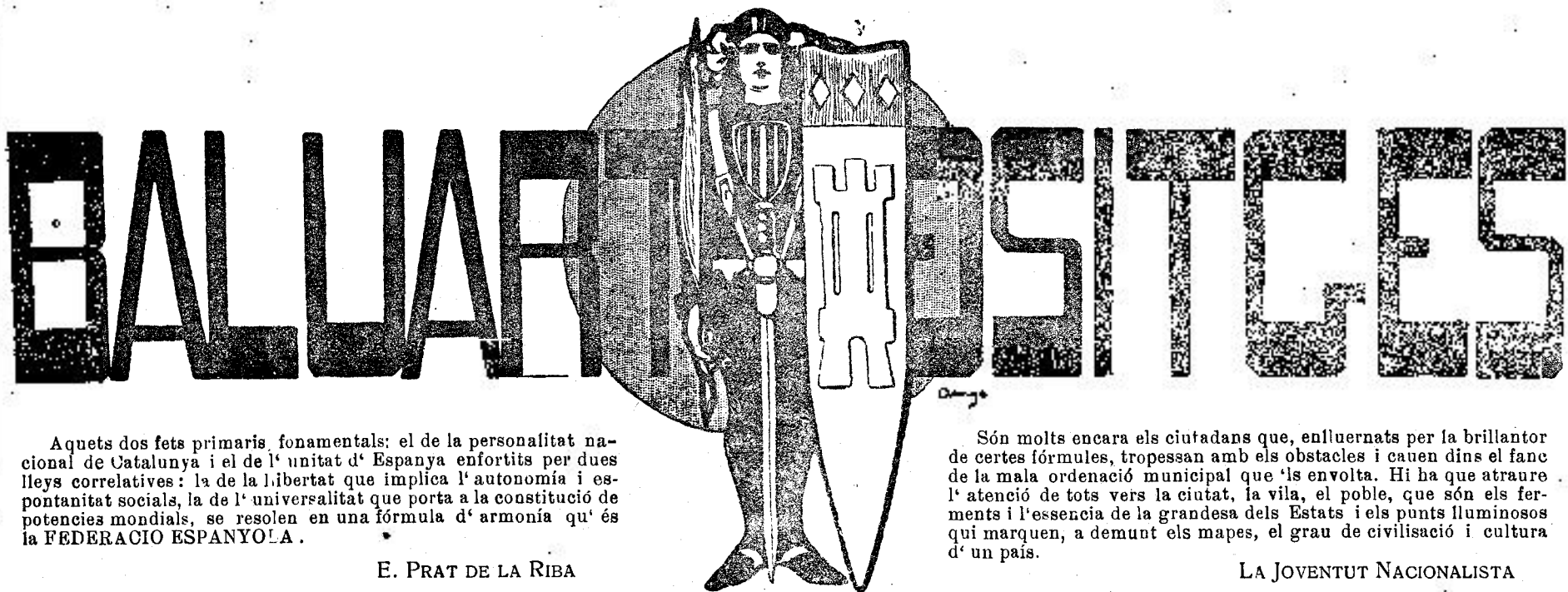
Any . . . 2 50 pesos (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potencies mundials, se resol en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIO ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(«Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal)

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

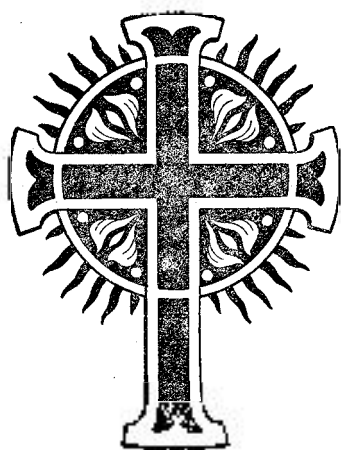
DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva-responsabilitat dels respectius autors.

No 's retornen
els originals.

Any XIII Sitges, 9 de Mars de 1913 Núm. 596

D. Rafel Padrol i Ventura

morí en aquesta vila el passat dijous, dia 6 del corrent mes de Mars, a la edat de 72 anys,

havent rebut els auxilis esperituals i la Benedicció Apostòlica

(E. P. D.)

Els seus afligits: esposa, D.ª Angela Milá; fills, Rafel i Rosa; germana, mare política, cunyats, oncles, nevots i demés parents i la Srta. Maria Mussons i Nicolau, al tenir el sentiment de comunicar als seus amics i coneguts tan irreparable perdua, els supliquen tinguin present en llurs oracions l'ànima del finat.

Un palau a Higiea

(L'Hospital de Sant Joan Baptista, a Sitges)

L'exemple de l'activitat, de la espiritualitat de Sitges extès a Catalunya, i tindríem una patria poderosa. — El Blanc Refugi nostre té un blanc hospital. Senzilla, harmònica construcció, contrastant—per severitat i per noblesa—amb les policromes casetes del "rococo freqüent", estil, per dissort, massa arrelat a la Costa nostra.

Sitges me fa pensar molt — me fa pensar sovint—en la República de San Marino. Aquest bloc formidable de Garraf és, materialment, una patria. Espiritualment, també ho és.

I sembla com si la Caritat prengué aquí un caràcter absolutament de filantropia, com en la millor època de la Democràcia de Atenas. Perque és una Caritat riallera, i, per a dir-ho així, clara, lluminosa, com si s'emmirallés en

la cala que, des el Baluart; se extén a Sant Sebastià, i, desde la Punta, corre dolçament a reunir-se al Vinyet.

Un blanc hospital, vora la Costa, és un palau per a un malalt. La tradicional poesia de la *hermana de la Caritat* es novament viscuda aquí; i la Naturalesa, diria's, dona les malalties aquí per a que 'ls pobres gaudeixin de aquesta pau, de aquesta pompa dels crepuscles, de aquest repós de les Capues beates de l'ànima.

Sitges ha aixecat aquest santuari a la deesa Higiea. Lo fonamental, ha sigut, en punt a economia, la venda de l'antic hospital; emprà Sitges no ha renegat de la idea pietosa del seu Fonollar esforçadíssim, sino que l'ha modernisada, l'ha sublimisada si's pot.

Aquest poble, en honor de

l'Esperit del qual una nova anglesa—com aquella que's va enamorar de la República de San Marino—aixecaria un monument, aquest poble s'ha suscrit a l'Hospital de Sant Joan Baptista, com els veïns de altres pobles se suscriuen a una novela; i l'ha vist aixecarse, créixer valentament, fins a devenir l'Idea de Caritat que avui admires, oh pelegrí de Sitges, com una blanca pregaria helènica, aixecada, al cel puríssim, — humana etapa i comprensió, *ex abundantia cordis*, del Ritme de Garraf.

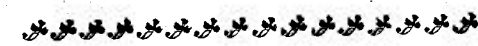
Una administració sabia, prudent, al temps que ella és forta i íntegra, sosté el prestigi de una obra que espera encara el seu *pendant*: les Escoles per a els nens i les nenes de Sitges, les quals, de trobar un altra Junta de Patronat, serien models d'ordre, d'impeccable cortesia llatina.

Aquest Refugi nostre mediterrani és format de refugis petits a dintre del Refugi gran: un d'ells és el Vinyet, un altre el Baluart, un altre la vella capella de Sant Gaudenci, aon no pinta avui un

pintor, sino que Sitges se pinta a sí mateix; i un altre, la casa d'En Benaprés, aon tota dolencia té, quan no la curació, l'alivi; quan no l'alivi, el consol sempre. Doncs un d'aquests refugis adintre del Refugi és la Casa Santa a la qual volíem dedicar la nostra salutació avui.

Sitges té un hospital model, nou,—blanquíssim...

DIEGO RUIZ

La reforma del Cap de la Vila

En les dues últimes sessions municipals l'ex-Secretari i actual regidor Julià ha portat al Consistori certs rumors del carrer sobre un suposat disgust del propietari dels solars afectes a la projectada reforma del Cap de la Vila, afirmant que aquest senyor desisteix d'edificar «perque l'Ajuntament li senyala una alineació disconforme amb la conuiguda».

L'Alcalde, D. Pere Carbonell i Mestre negà fonament als esmentats rumors, fent constar de manera ben clara i terminant que la Corporació Municipal no pot faltar ni falta ni faltaria cap dels compromisos contrets amb el propietari dels solars de referència, D. Bartomeu Carbonell i Mussons, per lo qual creu absurde pensar que

el Sr. Carbonell i Mussons pugui col·locar-se en l'actitut que li atribueix el rumor recullit per En Julià.

Però l'ex-Secretari, que quan no pot atacar directament a la majoria de l'Ajuntament, no repara en l'rar contra ella per carambola, encara que hagi de fer servir de mingo a un tercer agè a les lluites locals, s'esforça en sostenir la certesa del suposat disgust sense veure que amb aquesta tossuderia en propalar una especie infundada posa en interdicte la srietat del senyor Carbonell i Mussons.

Com pot veure's en la instancia del 12 de Novembre de 1912, que oportunament publicarem, D. Bartomeu Carbonell i Mussons sollicità de l'Ajuntament la modificació de l'aliniació Buigas, per a la reforma del Cap de la Vila, amb arreglo a altre planol que acompanyava, i deia: «Los 7 metros que la alineación Buigas retrocedía respecto a la actual de la Plaza del Marqués de Mont Roig, se reducen a la mitad, ensanchándose la plaza, por lo tanto, 3'50 metros.»

Després, en instancia de 4 de Desembre, que també donàrem a conèixer, el mateix Sr. Carbonell i Mussons, per a lliurar-se de la perdua que sofriria reculant la línia del carrer Major segons els desitjos que li exposaren l'A'calde i alguns regidors, sollicità una compensació de terreno por la parte del Cap de la Vila o Plaza del Marqués de Mont-roig, reduciendo en ella el ensanchamiento a 3'30 metros».

PER UNANIMITAT l'Ajuntament accedí, en sessió del 5 de Desembre, a lo demanat per D. Bartomeu Carbonell i Mussons, i previa publicació del corresponent edicte

en el «Boletín Oficial» de la provincia, no havent-se presentat la més petita reclamació en contra, durant els trenta dies en que l'projecte estigué de manifest al públic, així mateix PER UNANIMITAT la Corporació municipal ratificà, a 22 de Janer d'enguany, el seu acord del 5 de Desembre de 1912, deixant-se definitivament aprovat el projecte de alineació del Cap de la Vila, presentat pel Sr. Carbonell i Mussons, i segons el qual la plaça deu aixamplarse 3'30 metres.

Ara, digui lo que vulgui En Julià, és inverosímil i ofensiu per a D. Bartomeu Carbonell i Mussons créure l' capàs de desdria de la paraula empenyada, i perxò no 's pot dar crèdit al rumor de que dit senyor propietari se hagi disgustat fins al punt de abandonar son propòsit d'edificació, perquè la Comissió de Obres i Ornat li marca la línia aprovada a petició d'ell mateix.

En Diego Ruiz

La seva estada a Sitges

Durant una setmana ha estat entre nosaltres aquest docte filòsof i literat; i la seva estada aquí ha resultat en extrem profitosa per a nostra estimada Sitges: ha sigut més comunicativa que altres vegades, i per això ara el Dr. Ruiz coneix bon tros més a fondo l'ànima del nostre poble.

A casa del metge Benaprés, en el caliu de la intimitat, el Dr. Diego Ruiz ens ha donat a conèixer les bel·leses que surten de sa inimitable ploma... A la tarda del diumenge, previa invitació de l'amo de la casa, ens congregàrem allà bon nombre de amics per a escoltar de llavis de son autor l'interessant treball literari que titula BLANCO REFUGIO: GUÍA ESPIRITUAL DE SITGES.

Formen aquest llibre tres capítols: en el primer d'ells, que s titula VINYET, s'hi glosa la Gràcia de Sitges; en el segon, titulat GARRAF, s'hi canta la Força, personificada en les nostres montanyes; i en el tercer i últim capítol es presenta la bella conseqüència de la Gràcia i la Força agermanades.

Per a fer-ne l'elogi més complet de aquest llibre, cal dir que les seves pàgines confindran lo més hermós que sobre Sitges se hagi escrit. La brillant concepció del Dr. Diego Ruiz és com una sinfonia executada a gran orquestra, on de una manera exuberant i poètica la massa orquestral va describint admirablement les gestes èpiques de la nostra història, la gràcia i gentilesa de les nostres dames, l'ànima de les nostres montanyes, la vida de les ones del nostre mar, l'amor i la tradició de la nostra patria... Tot això, en magnífics capítols, és cantat de la inimitable manera com el Dr. Ruiz sab fer-ho. El nostre cor de patriotes restà opimit de goig i entusiasme durant la lectura, que fou coronada per tots els presents amb sinceres mostres de aprovació i manifestacions de agraïment envers al pulcre literat que de un modo tan magistral ha omplert la seva targeta de visita, la que per la seva forma i el seu fondo serà un dels més hermosos joyells amb que podrà engalanar-se la nostra Sitges, la Gràcia i Força de la qual tan bellament cantades es troven en aquelles pàgines.

El ja bon amic de Sitges i notable escriptor D. Enric Dieste editarà aquest llibre, que serà il·lustrat amb dibuixos de nostre apreciat amic i compatriota l' eminent pintor D. Joaquim Sunyer.

Com que coneixem al nostre poble, tenim la seguretat de que per aquest sol fet restarà agraït i intensament satisfet al Dr. Diego Ruiz; i per això proposem que el dia que surti a la llum pública el llibre, que 'ns ocupa, es demostrï de una manera ben palesa aquesta íntima satisfacció i el carinyós agraïment sentit envers al seu admirable cantor.

En una de les últimes vetlles a casa de l' amic Benaprés, ens donà a conèixer el Dr. Ruiz algunes dels articles de la obra que està escrivint estudiant a Lord Byron i tota la seua ascendència.

Es un profund estudi dels Byrons desde el segle XI, en que 's conegueren, fins al segle passat, en que va quedar extingida aquella níçaga; és un profund estudi de aquella gerarquia, interessant baix tots conceptes. Els caràcters i les aptituds hi són ben definits i la crítica posa al desco-

bert les intimitats de les seves ànimes replenes de passions.

La galanura d' istil del Dr. Ruiz se explaia exuberant tot cantant gestes, describint quadros, estudiant caràcters i moments passionals. La seva lectura era un cant seguit, que no ens hauríem cansat de escoltar: tal era sa virtut evocadora, que als nostres ulls anaven apareixent, com obra en aquells moments viscuda, els Byrons que durant vuit segles visqueren sobre la terra.

La seva amable complacència i ingènua simpatia que sent per Sitges ens feu extrènyer amb fruïció la seva mà amiga, lo mateix que al Sr. Dieste, per idèntics motius, ja que amb la edició que prepara de «Blanco Refugio» suscriu esplèndidament la seva targeta de visita a Sitges.

Grans mercès a l' amic Benaprés, per sa carinyosa galanteria, que'ns ha permès fruir de les primícies de tan belles produccions literàries.

L'agravi

Hi hagué un incident sorollós, a la darrera sessió de l' Ajuntament. En Julià digué que les forces de la Guardia Civil havien sigut augmentades en aquesta vila per a defensar els interessos dels patrons contra'ls vaguistes. L'Alcalde i els regidors senyors Dalmau, Parera i Selva l' increparen durament, fent-li entendre que la Guardia Civil no ha sigut enviada a Sitges per a afavorir a uns en perjudici dels altres, sino a vetllar per a que l'ordre no s'alteri ni el dret de cap ciutadà sofreixi merma.

En Julià, batent-se en retirada, manifestà que no volia dir lo que dit estava, sino que havent vingut els civils per a mantenir l'ordre, de fet resultava que defensaven els interessos patronals contra'ls dels vaguistes. En Durán assentí, i els altres regidors protestaren de la procacitat juliànera qu' és un doble agravi: agravi per a la forsa de la Guardia Civil, i agravi per als obrers en vaga.

Que la Guardia Civil gens ben parada surt de les afirmacions d'En Julià, és cosa que no admet dubte. Si protegeix a una de les parts litigants en perjudici de l'altra, falta a la imparcialitat que deu observar sempre, infringeix la llei de vagues i delinxeix.

I tampoc pot negar-se que les paraules de l' ex-Secretari constitueixen un agravi per als vaguistes, ja que equivalen an aquestes: «si no hi hagués la Guardia Civil, els vaguistes impedirien el treball a les fàbriques a que la vaga afecta». En Julià suposa que'ls vaguistes i els qui amb ells simpatitzen, davant de la forsa de la Guardia Civil s'abstenen de realitzar actes de violència contra'ls patrons i contra'ls obrers no associats, i això és un agravi que'ls vaguistes no poden perdonar-li.

La nostra opinió coincideix amb la del Alcalde, respecte a la presència de la Guardia Civil. Amb la natural excitació dels ànims que ha portat la vaga, s'han produït roçaments i topades entre 'ls bans en lluita, i podien produir-se'n de més importància. Lo que comensa amb quatre crits de dones o amb algunes pedrades infantines, si no hi ha qui apaibagui a temps o impossibilitat l' esvalot pot devenir batalla luctuosa. A evitar-ho, doncs, ha vingut la Guardia Civil: a protegir als patrons i als obrers no associats i a protegir igualment als vaguistes i als qui fan causa comuna amb ells. Tots son homes, tots tenen passions, tots tenen sang, tots poden ésser en moments donats, actors o víctimes, en escenes violentes, i l'Autoritat ha d'ésser prou previsorà per a impedir-ho.

L' escolanet

Era el fill de la pecadora aquella que en els darrers anys de sa vida lassa i pobra anava tan sovint al Convent de Guadalupe com a un lloc de repós i ombra.

Les monges, compadides, veient-lo sol al món, el varen pendre d' escolà i el vestiren de llaneta blanca, amb la faixa i el coll del blau del mantell de la Puríssima, com a un escolanet de joguina.

Quan les pensionistes el troaven pels corredors, se arremolinaven al seu entorn.

L' atrevida Clara de Arrózpide a lo millor, pera torbarlo, si no hi havia cap monja, li feia un petó. I reia al veure al menut palplantat amb la careta encesa.

Carmencita Belsa, la romàntica, sempre li separava els rinxos negres que li queien pel front pàlit, com si volgués llegirhi l' èpicle d' una novela trista.

La Maria Millet, freda, serena —nostra! —el mirava maternalment.

—¿No veus que aquest botó et cau? Porta, porta; al anar al refectori el donaré a Sor Dulce Nombre, que encara el perdries! —

I el menut Joan Felip — es deia Joan Felip com si en el dubte hagués prè el nom de dos pares — voltat sempre de dones, de tanta sollicitut, semblava una flor mancada de aire.

Les meteixes monges, dolces i ignoscents, llunyanes del món i preses d' amor per tota criatura humil, al parlarli el mus-tigaven amb l' halè, inclinant cap a n' ell les blanques toques — com un arbre florit que torsa el vent — i per a renparlo o donarli alguna ordre se l' enduien a lo llarc dels blancs corredors, descansant les mans puríssimes, mans sabies en el dolor i en l' ordre, sobre les espatlles minces que queien com les ales de un aucell de niu.

Què en sabien elles de aquella adolescència malaltissa, de aquella pobra carn del vici que semblava feta de febre i per la febre i s' encenia al més lleu contacte sota la pell bruna!

I les santes, amb gran pietat, extremanen la cura de l' anímet flúixa; pero quan més apropi hi eren, la flantia anguniosa de aquella vida tremolava més.

El varee rellevar de tota feina i l' obligaren a passar les hores a l' hort vora el vell jardiner que cavava obstinadament llarga estona, fins que, per a descansar, restava dret de tart en tart en mitja terra fosca remoguda, recolzat en l' eina, com una figura de bronze.

I, darrerament, quan el menut ja no 's tenia dret, allí, a l' hort, li portaven les tasses de caldo, fumejantes, com ofrenes d' encens, i cap al tart, dues monges se l' enduien pels caminals florits, poc a poc, fentlo apaiar en sos braços com a un infant nàfrat de Sant Joad de Deu.

Quan l' escolanet va morir, se va comòrre tot el convent. Les pensionistes ploraven i les monges alsaven els ulls resignats a l' alta voluntat i llurs llavis eren trèmols de les oracions més dolces.

Era a la tarda. L' hort se feia blau. Després fosc i ombriu. Se sentia la flaire dels vells eucaliptus i, com cada tarda, cantava el rossinyol en el caminal de castanyers. Se va encendre sobre la tanca el fanal polsós que mirava a l' hort i al carrer com un ull malalt: a l' hort plè de flors, fruiters i sorra i a n' aquell carrer solitari i trist, de poques cases, aïllades, altes, sntre les tanques dels solars en venda.

Passaven les cabres peresosament, i tremolaven, vives, al cel, les primeres estrelles. A dalt de la capella de les monges de Guadalupe —ninc-nanc! ninc-nanc! —tocava la campana en la humitat del vespre.

Era una de aquelles petites campanes que fan trobar a la sensibilitat suprema de Francis James que tenen veu de nena de Primera Comunió.

RAMÓN SURINACH SENTIES

Sessió de l' Ajuntament

ORDINARIA DEL 4

De primera convocatoria, fou presidida pel Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, assistinthi els regidors senyors Dalmau, Parera, Selva, Julià i Durán.

Llegida l' acta de la sessió anterior, fou aprovada per unanimitat.

Seguidament va donar-se lectura a una instància firmada per D. Lluís Comulada, en representació de «Riegos y Fuerza del Ebro, S. A.», sollicitant permís per a colocar un pal metàl·lic sostenidor de cables electrics al carrer de San Sebastián cantonada al de Sant Damià; acordant-se accedir a lo sollicitat.

S'aproven varis comptes per diferents conceptes.

Igualment es dona també aprovació al compte detallat de les especies entrades en aquesta vila durant l' últim mes de Febrer, amb l' import dels drets de

Consums i Escorxador, presentat pel Sr. Administrador de aquell impost i que puja a 3.313'13 pessetes.

A continuació la Presidencia posa en coneixement del Consistori que a l' objecte d' evitar molesties als veïns, havia disposat l'habilitació de dormitoris per a la guardia-civil que accidentalment es trova aquí, en el magatzem adjunt al nou Hospital, i proposa la execució de algunes per a definitivament habilitar aquell edifici en forma que en lo suces-siu permeti allotjar-hi les forces de l' Exèrcit o de la Guardia Civil que deguin fer alguna estada a la població, a fi de treure del veïnat la molesta càrrega dels allotjaments. En Julià ho trobà bé, mes censura que se hagi fet venir la guardia civil per defensar els interessos dels patrons contra els vaguistes. L' Alcalde i desmenteix amb energia i lo mateix fan els Srs. Parera, Selva i Dalmau, deixant ben sentat que la Guardia Civil és a Sitges per a garantir la llibertat i el dret de tothom, però no per a defensar a una de les parts litigants en perjudici de l'altra. A l' últim En Julià desfressa les seves primeres manifestacions, com tement les conseqüències de la calúnia per ell llessada sobre la Guardia Civil.

En Julià denuncia al Consistori que al seu entendre ofereix perill d'anarse'n a terra a l' hora menys pensada una de les parets de la casa lindant amb el solar afecte a la reforma del Cap de la Vila, i demana que s' obligui, a qui correspongui, a realitzar les obres necessaries per a evitar una desgracia.

El Sr. Selva proposa s' emblanquinin les parets exteriors de l' Escorxador i es repintin les finestres.

En Julià vol que l' estuquin, pero el Consistori sembla que abunda en la opinió qu' exposa el Sr. Parera, qui en l' Escorxador ja no s' hi gastaria ni cinc céntims més, perquè quant més aviat millor ha de desaparèixer de l' inapropial lloc en que s' trova edificat. De totes maneres, se acorda que la proposició del Sr. Selva passi a estudi de la Comissió corresponent.

I se aixeca la sessió a l' hora i mitja de comensada.

Conflicte obrer

La vaga dels Constructors de Calçat va seguir com la setmana passada. Diven-dres, en assemblea general, acordaren persistir en la seva actitud. La solució al conflicte, doncs, en comptes d'aproparse, sembla que s' allunpi.

Aquest vespre tindrà lloc en el Teatre del Prado Suburense una funció a benefici dels vaguistes, representantse les obres «La Mare Eterna» i «Als peus de vostè». Hi cooperaran també les dues bandes de música de la localitat.

REMÉS

Sr. Director de BALUART DE SITGES.

Present.

Li agrairia l' inserció de les següents ratlles en el periòdic de sa digna direcció, per lo que li dona les més expressives gracies son amic i s. s.,

Francisco Yll.

A propòsit d'haver llegit en el BALUART de la passada setmana en el article «Des-naturalisant la vaga» un paragraf que diu: «Entre tant es propala la noticia de que l' Sr. Alcalde ha demanat a D. Pau Benazet que secundi el lok-out dels altres fabricants de calçat», me sembla convenient fer públic lo que vaig a dir-li:

El dia 21 del passat mes de Febrer, tornant, com de costum, de Barcelona, en l' últim tren, venien en el meu departament els sitjetans senyors Josep Planas Carbonell i Josep Mestres Matas, ambdós fabricants de calçat; i també hi venia el Sr. Andreu Bosc; com era quasi natural, parlarem de la vaga i també hi sortiren els fets de Juliol junt amb uns quants assumptes locals, però al parlar de la vaga digué el Sr. Bosc «que segons noticies que las creia per certes, per la part que les sabia, l' Alcalde havia anat a trobar al fabricant Sr. Benazet perquè fes causa comuna amb els demés fabricants». Jo que quasi sense acabar de deixar-lo dir, perquè ja veia la mala intenció de ses paraules, li vaig contestar que no podia ser; que era

impossible. Contesta el Sr. Bosc «no te apostarás rés». Jo: «lo que vulgui!» I veient que me havia formalisat diu: «bueno, demà ja t tornaré la contesta; no tornaré a preguntar, i si m sostenen lo dit ja t vindrà a trobar i realisarem la aposta.»

En confirmació de lo relatat apèl·lo al testimoni dels esmentats senyors, que si bé son amics meus, no crec ho siguin menos del Sr. Bosc; i en tot cas els considero prou capassos per a dir la veritat.

En vista de que a les quatre de la tarde del dia 22 no havia tingut cap contesta del Sr. Bosc, vaig enviar-li la següent carta:

«Sr. D. Andrés Bosch.

Presente.

Sitges, 22 de Febrero de 1913.

Amigo Bosch: He averiguado lo que ayer hablamos en el tren, resultando lo que ser verdad lo que me dijo que le habían dicho; recuerdo que al decir yo que no creia lo que atribuian a nuestro Alcalde, me contestó V. que también parecia no había gente mala en Sitges antes de los sucesos de Julio, y en cambio (a su entender) la hubo; y ahora digo yo: «¿No podría darse el caso, así como ahora querian que nuestro Alcalde hubiese hecho un acto tan indigno como el inventado, que de la misma manera se hubiera insis-tido en aquellos sucesos? Por mi parte es inútil me conteste en lo referente a los sucesos ds Julio porque para mi pensar para esclarecer lo pasado es sólo dar tiempo al tiempo que ya vendrá día que la verdad triunfará.

Es cuanto el asunto en cuestión, si es que el dador de la noticia, motivo de esta, quiere sostenerse en su criterio, ya sabe que me tiene en todos terrenos a su disposición, pero creo no habrá lugar ya que el motivo no existe.

Me repito de V. atto. y S. S.,

Francisco Yll.

Passats uns dies i no havent tingut resposta, el 27 li vaig escriure aquesta altre carta:

«Sr. D. Andrés Bosch.

Presente.

Sitges, 27 Febrero de 1913.

Amigo Bosch: Me sorprende no haber obtenido contestación a la carta que le mandé, con fecha 22 del corriente. Podría ser su causa no satisfacerle lo que en ella tendré que decirle; pero creyéndome tratar con un caballero, pienso no dejaré de contestarle en la misma forma que yo me le dirijo.

Sin otro particular, me repito de V. atento y S. S.,

Francisco Yll.

¿Sabeu qué ha contestat el Sr. Bosc? Doncs... ni una paraula. De segur que si jo no li hagués parat els peus per difamador, ell hauria anat dient: «M ho han dit; m'ho han dit», per a no dir: «Ho dic jo». I ara pregunto: ¿Aquets homes volen arreglar l' Espanya? Si ell té d'esser un dels arregladors val més que's quedi com està. Segurament que l' Sr. Bosc també va trobar mal fet que 'ls senyors Bartés, Germans i C.ª no haguessin contestat la carta origen del conflicte! ¡Bah! «Una cosa es predicar y otra dar trigo».

FRANCISCO YLL.

Las Bellas Mentes de aquí

Dies passats, el Dr. D. Diego Ruiz va donar al «Ateneo Barcelonés» unes interessants conferencies analitzant l' obra literaria de Mossén Jacinto Verdaguer, En Joan Maragall i l' Eugeni d'Ors.

Per la gran transcendencia cultural que per a Catalunya tenen les esmentades conferencies, el pulcre escriptor i gran amic i admirador de la nostra terra, l' Enric Dieste, s' emprén la edició de aquesta bella obra, de la qual ne fa següent enunciat:

En el renacimiento de las fuerzas vitales de Cataluña, que ha sido como despertar de ocultas energías, el florecimiento de las artes y las letras ha venido necesariamente precedido del desarrollo considerable de la vida económica. y ha dado lugar a este fenómeno a que toda manifestación intelectual pareciese cohibida, y sin atmósfera de simpatía que la alentase. Hasta los comienzos de este siglo no tuvieron las artes y las letras en Cataluña fuerza de expansión bastante para irradiar más allá de los límites señalados a su lengua,

ESTABLIMENT DE JARDINERIA

Sucursal de **HORTICOLA**: Ignasi Conillas

Santiago Rusiñol, 1 bis : SITGES * Aragó, 306 y 308 : BARCELONA

Construcció de Parcs i Jardins : Adorno de Salons per a banquets i bodes : Tot lo concernent al ram de Floricultura : Exportació a províncies i Ultramar d'arbres fruiters i d'adorno : Especialitat en tota classe de plantacions per contracte, etcètera, etc.

Les demandes són complimentades amb tota urgència.

VIDRES PLANS

Magatzems a REUS i a

VILANOVA I GELTRÚ

Plassà Constitució, 14 i 15

FILLS DE F. MALLAFRÉ

— Venda de tota classe de vidres —
Grans descomptes per partides d'importància

Es compra PLOM al preu de 25 centims el kilo

CORSES

ÚLTIMO MODELO
DE PARIS

se confeccionan en Villanueva y Geltrú: Plaza Miró, 4

Reciben encargos en Sitges:

Calle Mayor, 42 : Colchonería Moderna

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

Instal·lacions de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc.

Variat assortit de aparatos para electricitat i Bombetes de les millors marques i demés materials concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, 11

Sitges

y hasta entonces no empezó a mover la atención de la intelectualidad española, salvo algunos, muy pocos, excepcionales ejemplos. Pero en estos doce años últimos, por ley de progresión creciente, se ha hecho más abundante la producción literaria de Cataluña, y el pensamiento y la sensibilidad de raza se han manifestado en mayor grado de intensidad. Por otra parte, se ha llegado a aquel grado de evolución en que nuestra cultura ya existe como forma de unidad espiritual, por haberse desarrollado en sus diversas manifestaciones — poesía, novela, ciencias, tecnicismo, etc. — revelándose en todas ellas el fuerte relieve de la personalidad catalana, como nueva forma del pensamiento y de la acción latinos.

Diego Ruiz es una inteligencia de filósofo en la cual las raíces ahondan hasta la última razón de todas las cosas y en la cual se elevan muy alto las ramas de la imaginación. Al llegar a Cataluña comprendió muy pronto como aquí latía joven y vigorosa idealidad. El pensamiento de Diego Ruiz describe tan amplia órbita que en ella todas las vibraciones cercanas quedan absorbidas y transformadas en vibración nueva. La del pensamiento catalán atrajo su curiosidad y su entusiasmo, y, fruto de sus estudios y reflexiones acerca de esta cultura naciente, ha sido su obra LAS BELLAS MENTES DE AQUÍ, en la cual considera el ciclo formado por Jacinto Verdaguer, Juan Maragall y Eugenio d'Ors, como los tres hombres representativos de nuestra cultura.

Este libro tiene doble carácter de trabajo de investigación, al dar a conocer un cua-

dero inédito del cantor de la Atlántida, en el que ha descubierto Diego Ruiz un período de crisis religiosa que hasta ahora había sido ignorada; y tiene, por otra parte, el carácter de una obra de valoración, de examen analítico objetivo, y de espiritual descripción cuando habla de la tendencia de Juan Maragall hacia la acción dramática *Las bellas mentes de aquí* son la medida de la fuerte originalidad de su autor que aporta a su estudio cultural sólo comparable a lo vasto de su potencia creadora. Las ideas ajenas tienen para Diego Ruiz un valor de sugestión, le impulsan a la expresión de nuevas ideas. Así, el sistema ideológico que hay en Verdaguer, en Maragall y en d'Ors, han provocado una vasta construcción ideológica, llevándola a los linderos más amplios de la Crítica, y moviéndola a evocar, paralelamente al objeto concreto de su estudio, los más fuertes momentos de la historia de las ideas.

La primera parte de este libro, la consagra Diego Ruiz al estudio de unos documentos inéditos de Jacinto Verdaguer, que, con otros originales del poeta, se conserva en el «Institut d'Estudis Catalans»: en ellos descubre un momento de crisis de la conciencia de aquel poeta épico doblado de místico, crisis que produce fuerte sensación de energía atormentada que no se pudo contener y se abrió en confesiones que el poeta se hizo a sí mismo. Esta crisis constituye el momento capital de la vida de Verdaguer y es de gran interés para todos los que

conocen su considerable labor poética: es como clave de buena parte de su producción posterior y ayuda a comprender la grandeza de aquella inteligencia que, según Diego Ruiz, es representativa de la infancia exuberante de la cultura catalana.

El estudio sobre Maragall, tiene ya otro carácter: en él se analiza su talento de poeta y de publicista; las raíces, la manifestación y las derivaciones de las ideas estéticas del cantor del «Comte Arnau», representa para Diego Ruiz, la juventud de la cultura catalana. En toda la obra del poeta descubre la misma inclinación continuada hacia la claridad, hacia la luz que ha de alejar las sombras de su tiempo. Así, Maragall ha sido un gran lírico, una de las mayores vocaciones para el canto, en el cual hay siempre mayor facilidad de expansión. Diego Ruiz analiza el «Comte Arnau» y encuentra en este poema el origen de la corriente que lleva al poeta hacia la acción dramática, hacia «Nausica», su primera y última tragedia.

Como tercer momento y como poderoso avance, Eugenio d'Ors representa para Diego Ruiz la edad de la razón de nuestra cultura. En el «Glosari», labor originalísima en las letras latinas, hay una fuerza que es la resultante de un sistema de fuerzas convergentes en el talento de este escritor. El «Glosari» contiene la revisión y valoración de todas las ideas y hechos que sucesivamente se ofrecen a su consideración, y por ellas o contra ellas señala en cada momento la norma y la orientación, o muestra el ejemplo y proclama el principio. Obra de filósofo, y de artista que

cristaliza sus ideas en estilo incomparable, la obra de Eugenio d'Ors es para Diego Ruiz la construcción más considerable que puede levantarse y en ella la novela de «La Ben Plantada» se ofrece como encarnación de una pura idea platónica.

Nosaltres, a qui ens enorgulleix sempre l'expansió gloriós del nom de Catalunya, ens havem posat a la disposició del simpàtic i abnegat editor senyor Dieste per a ajudar-lo en la mida de les nostres forces en la seva empresa; i a tal efecte, com que la edició en cert mode serà limitada, en la nostra Redacció rebrem subscripcions per adquirir l'obra, els preus de la qual seran: en paper de fil marca «Guarro», 25 ptes.; i imitació holandesa, 10 pessetes.

CRONICA

Hem tingut el gust de saludar a nostre bon amic el crític d'Art D. Miquel Utrillo, qui ja es trova completament restablert, lo qual de tot cor celebrém.

Amb la solemnitat de costum air va donarse comens en nostra Iglesia parroquial al Septenari que cada any dedica a la Verge l'Arxiconfraria dels Dolors, acudint a tal funció relligiosa molta concurrencia.

L'associació «Joventut Excursionista Avant», que tenia projectada per avui una excursió a la nostra vila, per causes inesperades l'ha tinguda de suspendre; lo quals ens prega fem públic.

Després de haver passat uns quants dies entre nosaltres, dimecres en el tren exprés de Valencia retornaren a Barcelona l'eximí literat Dr. D. Diego Ruiz i el pulcre escriptor i editor D. Enric Dieste.

Diuenge a la tarda l'automòbil número 106 de la matrícula de Madrid que de Tarragona es dirigia a Barcelona conduint al Enginyer Director del Port de la primera de dites ciutats, D. Josep Lluís Briones, i dos altres senyors, al passar per l'últim retorn d'l punt conegut per «Fondo de la Creueta», de les Costes, a causa d'haverli patinat una de les rodes

va baixar a la cuneta i de allí caigué terraplé avall, en direcció cap a mar, on no hi arribà gracies a haverse encallat, providencialment, en una gran mata d'esbarzers que «florix» en aquella timba, hont la pendent té més de 45°.

Afortunadament no sofriren dany les persones que hi viñaven, a les quals van auxiliar convenientment els encarregats i operaris de la fabrica de Ciment que és Srs. Butsems i Fradera tenen establerta a Vilcarca.

Després de llarga i penosa malaltia, soferta amb cristiana resignació, dijous passà a millor vida, quan comptava l'edat de 72 anys, l'apreciat compatriota D. Rafel Padrol Ventura.

Com tants altres fills de aquesta terra, desde molt jove havia marxat a Amèrica, hont a copia de continuats afans i sacrificis logra ferse una regular fortuna, que més tart vingué a disfrutar aquí, a l'escalf de la família i en el si de sa patria, de l'Administració honrada de la qual se havia mostrat sempre ferm defensor. Les generals simpaties de que gosava, van patentarse en els actes de l'enterro i funerals, que respectivament es celebraren divendres a la tarda i dijous al matí i que constituïren grans manifestacions de condol.

A sa desconolada esposa, fills i demés familia, BALUART DE SITGES transmet el testimoni del seu condol.

Instal·lacions elèctriques
VALENTI ARAGONA
Pròxima apertura de la Sucursal: CARRER DE SITGES
Despatx Central, Estació, 9 — Geltrú, 2055
BARCELONA

FOLLETÓ NÚM. 2

Normes ortogràfiques

de l'

Institut d'Estudis Catalans

de les formes tradicionals, la que va començar per la restauració de grafies més directament fonètiques i ha anat perfeccionant-se amb la restauració de formes corrents en els nostres clàssics, la més radical que no reula davant de la generalització de signes nous i de la supressió de tota mena de lletres mortes, totes hi han tingut fermes defensors que, reduïdes les diferències tècniques, han sostingut la resistència en aquell ordre de raons sentimentals aon se ve a parar algunes vegades en l'adopció d'una sola ortografia.

I si, havent-se escoltat tot i sospesat i discutit, ha arribat l'Institut a un conjunt de solucions harmòniques per què no hauriem d'esperar que servís per a tots els catalans lo que s'ha fet tenint presents tots els criteris i els sistemes generalment coneguts a Catalunya? El que trobi en aquestes normes solucions en contradicció amb el seu pensar, consideri que altres pensant com ell, s'han trobat davant de raons científiques tan sòlides, que abans de consentir-hi ell ja hi han consentit.

Es indubtable que hi ha en aqueixes normes ortogràfiques un seny que va afirmant-se i consolidant-se per si sol entre mitg de la més gran dismilitat de formes, desde molt abans de crearse l'Institut, com subsistirà i consolidarà més encara d'aquí andavant. ¿Per què havia de oposar-se que bon català sigui a l'interès vital de la nostra llengua de vestir-se amb formes consagrades i definitives? L'incoherència i la diversitat de normes ortogràfiques col·loca avui la llengua catalana en condicions d'inferioritat per a triomfar en la concurrència amb les altres llengües romàniques.

Posem-nos tots a escriure el català amb la mateixa ortografia, i haurem augmentat en una mida quasi bé incommensurable l'escassa facilitat que avui té el poble per a apropiarse'n la seva expressió literària. ¿Què val davant d'això l'escrúpul d'un criteri filològic, que aixís com aixís ja fou tingut en compte? Ningú podrà considerar-se en perdua a l'abandonar les pobres personals originalitats per adoptar la pompa escrita d'una llengua igualment usada per tots els pobles de llengua catalana.

I

No s'escriuran amb *a* sinó amb *e* les terminacions del plural dels noms en *-a* i les terminacions verbals en *-s*, *-n*, *-m* i *-u* d'aquells temps en que la tercera persona del singular acaba en *-a*; així, tot escrivint-se *laula*, *forca*, *formiga*, *força*, *teorema*, etc., amb *a*,

s'escriurà, en el plural, *taules*, *forques*, *forces*, *teoremes*, etc., amb *e*; tot escrivint-se *pensa*, *trenca*, *prega*, *siga*, etc., amb *a*, s'escriurà *penses*, *pensen*, *trenques*, *trenquen*, *pregues*, *preguen*, *sigues*, *siguen*, etc., amb *e*; tot escrivint-se *pensava*, *dormia*, *faria*, etc., amb *a*, s'escriurà *pensaves*, *dormaven*, *pensaven*, *pensàveu*, *dormíeu*, *dormien*, *dormíeu*, *dormíeu*, *faries*, *farien*, *fariem*, *fariem*, etc., amb *e*.

II

S'escriurà *g* i no *j* davant de *e*, *i*. Ex. *gendre*, *geniva*, *geografia*, *gerani*, *ginebreda*, *giraga*, *marge*, *ingenu*, *gastralga*, *sacrilegi*, *menges*, *mengivol* (en que la lletra *g* representa el mateix so que la lletra *j* en *jaspí*, *jove*, *jura*, *gorja*, *menja*, *menjoteja*); — *aventatge*, *metge*, *rellotge*, *vialgen*, *vialgin* (en que les lletres *tg* representen el mateix so que les lletres *tj* en *lletja*, *lletjor*, *vialta*, *vialtar*). Excepció. S'escriurà *j* davant de *e*; en els mots *jerarquia*, *jeroglífic*, *jeure*, (forma secundària de *jaure*), *majestat*, en els nexes *jec* i *jec* (Ex. *objecció*, *projecció*, *objecte*, *adjectiu*, *conjectura*, *injectar*, *trajectoria*) i en alguns noms propis com *Jesús*, *Jerusalem*, *Jeremies*, *Jeroni*.

III

Dins l'ortografia catalana, trobem usades: I. Una *h* etimològica, *h* que correspon a una *h* llatina o a un esperit aspre grec. Ex.: *home*, *hipòtesi*; II. Una *h* signe rememoriatiu d'una consonant desapareguda. Ex.: *rihent* (de *ridendo*), *rahó* (de *rationem*). III. Una

h mer signe de pronúncia dissil·làbica. Ex.: *atribuir* (llat. *attribuere*), *llehó* (llat. *leonem*); i IV. Una *h* sense valor fònic ni etimològic, escrita darrera de tota *c* final. Ex.: *amich* (llat. *amicu*).

D'aquestes quatre *h* continuarà usant-se la primera, la *h* etimològica, però se suprimiran les altres tres (ja de fet suprimides per gran nombre d'escriptors) així: no s'escriurà *crehença*, *rehó*, *atihar*, etc., sinó *creença*, *raó*, *atiar*, etc., ni *atribuir*, *influeix*, etc., sinó *atribuir*, *influeix*, etc., ni *amich*, *arch*, *gràfic*, etc., sinó *amic*, *arc*, *gràfic*, etc.; però s'escriurà *hàbil*, *habitar*, *haver*, *heretar*, *heroic*, *historia*, *hivern*, *home*, *holocaust*, *hora*, *hostal*, *hospital*, *honte*, *humà*, *humil*, *ahir* (llat. *heri*), *adherencia*, *inherent*, *inhumà*, *cohesió*, *exhalar*, *exhumar*, *inexhaustible*, *prohibir*, *vehement*, *vehicol*, així com *harmònic*, *inharmònic*, *hèlix*, *antel·lix*, *hemicicle*, *heterogeni*, *hexàmetre*, *hidrògen*, *higròmetre*, *hipertrofia*, *hihotètic*, *homologia*, *horitzó*, etc., etc. — S'escriurà, però, *Espanya*, (llat. *Hispania*), *orenetà* (de *hirundo*), *ordi* (de *hordeum*), *eura* (de *hedera*), mots que, ja d'antic, tothom escriu sense *h*.

IV

El nexes greco-latins, *ph*, *th*, *ch* i *rh* seran reemplaçats (com ja és costum de fer ho) per *f*, *t*, *c* o *qu* i *r*; així no s'escriurà *philosophia*, *theorema*, *chòlera*, *chiropter*, *rhetòrica*, etc., sinó *filosofia*, *teorema*, *colera*, *quiropter*, *retòrica*, etc. S'exceptuarà solament els mots com *chor* (dei grec), diferenciat així gràficament de *cor* (llat. *cor*).

MALVASIA de Ca'n LLOPIS

Se'n ven a 10 rals litro
y també embotellada

Carrer Sant Bonaventura, 19 : SITGES

MAGÍ HILL

RECADER de Sitges a Barcelona

S'ha fet càrrec de l'acreditada «Agència Carbonell», servint ab la meteixa puntualitat tots els encàrrecs que se li confien.

SITGES: Carrer Major, 41, pis; y Carrer de Jesús, 4
BARCELONA :
Gignás, 12; Petritxol, 12; y Passeig de Gràcia, 56

DOS VIATGES DIARIS

GRAN ÉXITO

DIEZ MIL suscriptoras en seis meses

La Reine de la Mode

Revista de Modas Francesas; la más completa y la más práctica. — Se recomienda en todas las casas. — Se publica del 5 al 10 de cada mes. — 120 modelos de todas clases de vestidos para señoras, niñas, niños, un patrón cortado al natural contenido en una : : : cubierta artística en colores : : :

PRECIOS DEL ABONO

Un año, 12 pesas., 6 meses 6'50 ptas.
Número de muestra, 1'25 pesetas

NOTA. — Con el fin de recompensar a los clientes que nos honran con su confianza, regalaremos por cada abono u orden de renovación hecho directamente una magnífica carpeta para conservar los figurines : : : : : rines : : : : :

Se suscribe en la imprenta de este periódico

EL GLOBO : Major, 13

Gran assortit de BEBES y articles de luxe pera REYS, rebuts directament d'una fàbrica alemanya.

PREUS SENSE COMPETENCIA

Gran Tintorería de robes usades

a l'altura de les millors de sa classe

BENET · DURAN

Se treballa la seda, llana, cotó, yute, vellut, etc.

ESPECIALITAT EN EL RENTAT EN SECH

M · JOR, 25 : SITGES

Nou horari de trens**Surten de Barcelona cap a Sitges**

A les 5'50: Correu per Picamoixons, ab 1.ª, 2.ª y 3.^a
» 8'35: Exprés per Valencia, ab cotxes 1.ª y 3.^a
» 9'23: Correu per Madrid, ab 1.ª, 2.ª y 3.^a
» 10'06: Mixte per Tarragona, ab cotxes 1.^a y 2.^a
» 11'47: Lleuger per Vilanova, ab cotxes 2.^a y 3.^a
» 13'05: Correu per Reus, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 15'04: Mixte per Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 18'24: Lleuger per Tarragona, cotxes 2.^a y 3.^a
» 20'05: Correu per Valencia, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a

Surten de Titges cap a Barcelona

A les 5'06: Tren mixte, ab cotxes de classes 2.^a y 3.^a
» 6'42: Correu de Valencia, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 8'31: Lleuger de Tarragona, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 9'48: Mixte de Tarragona, ab cotxes 3.^a
» 11'36: Mixte de Madrid, ab cotxes 1.ª, 2.ª y 3.^a
» 14'14: Lleuger de Vilanova, ab cotxes 2.ª y 3.^a
» 16'18: Correu de Madrid, ab cotxes 1.ª, 2.ª y 3.^a
» 17'16: Exprés de Valencia, ab cotxes 1.ª y 3.^a
» 19'20: Lleuger de Sant Vicens, cotxes 2.ª y 3.^a
» 21'28: Mixte de Valencia, ab cotxes 2.ª y 3.^a

APRENT

Se'n necessita ún en aquesta Imprempta

SOBRE · MONEDER

PERA LA CIRCULACIÓ DE VALORS EN METALLIC

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa, y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admetre la circulació dels carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder es el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificats, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s'evitan al públich las molestias de tots els sistemes de giro; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. És indispensable pera encàrrecs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mocades, etc., etc. Unich que resol las dificultats de giro de petites quantitats. El Sobre-Moneder té la garantia del Estat, que abona la quantitat declarada en cas de extravió. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva pera la venta del Sobre-Moneder; l'expén en tots els Estanchos al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina i Serrano, 16: MADRID

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

DR. MAGIN FARRAN

Cirujano - DENTISTA
NORTEAMERICANO

VILLANUEVA Y GELTRU

Rambía Principal, n.º 51

Horas de visita : Días laborables
Los lunes y martes :
de 2 y media á 6 de la tarde;
miércoles: de 9 y media á una.

Las manufacturas alemanas al precio de coste más 10 por 100

Relojes de toda clase
joyería y platería
máquinas para retratar (desde 25 Ptas.)
cinematógrafos (desde 50 Ptas.)
máquinas para coser (desde 75 Ptas.)
máquinas para escribir (desde 100 Ptas.)
bicicletas (desde 75 Ptas.)
motocicletas (desde 300 Ptas.)
automóviles (desde 3000 Ptas.)
armas de toda clase
gemelos y lentes de última moda
muebles de toda clase
confección para Señora y Caballero

poniéndose en cuenta el precio original de coste. El beneficio de la casa consiste únicamente en 10 % que se aumentan el precio de coste mencionado.

Por ejemplo : N.º 10000 A, reloj de oro para Señora
precio de coste Ptas. 22'50
más 10 % » 2'50
precio de venta Ptas. 25'00

Se efectúan pedidos desde 25 pesetas en adelante
Facilidades de pago para personas de garantía
En todos los ramos susodichos hay constantemente objetos usados que por cualquier motivo se venden a precios excepcionales. — Una lista mensual de tales ocasiones se manda á quien la desee. — Pídanse ofertas (incluyendo el sello para la contestación) á la casa

Arnold Feuer, Berlin-Charlottenburg, Gervinusstr, 24

Los respectivos catálogos con dibujos y precios se mandan contra envío de 1 peseta en sellos de correo que el hacer un pedido se deduce del importe. Indíquese el artículo que se desea.

OJO Cartas para Alemania cuestan 25 céntimos. No se pueden admitir las cartas insuficientemente franqueadas. **OJO**

Se admiten representantes serios

El Dr. S. FONT Y FALP ab J. ARMENGOL Y JUVANTENY

(metge dentista)

(mecánic dentista)

Ha traslladat son gabinet del carrer de Sant Francisco, 36, al

Carrer Isla de Cuba, núm. 8, SITGES

: : : : : el cual será obert tots els dissaptes : : : : :

BARCELONA: Carrer CLARIS, núm. 38, xanflá Carrer de Diputació

Compañía Proveedor de Carnes ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.^a» de Garraf; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C. Butsoms y Fradera» y otras altas empresas.

Domicilio social : San Francisco, 54 : SITGES

Esta casa expende en sus mesas de la Plaza Mercado carne de Ternera procedente de 1.ª y famosas ganaderías de Galicia, á 1 peseta libra.

Carnero á 0'70 ptas. los 400 gramos.

Cordero á 1 peseta los 400 gramos.

Cabrito á 1 peseta los 400 gramos.

Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio domicilio por dependientes de la casa

Franc.º Yll

ENCARGOS RAPIDOS

SITGES.: Parelladas, 58 y Cap de la Vila 2.

BARCELONA : P. Gracia, 46, Colmado Jorba

Asahonadors, 35, junto a la calle de la Princesa.

Paseo de Gracia, número 46

COLMADO · JORBA

TUPINAMBA
TOSTADERO DE CAFÉ
AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO.
TODOS LOS CAFÉS DE ESTA CASA PUEDEN SER REMITIDOS A UN PUEBLO ANALISTAS
Sucursal en SITGES:
JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

AGENCIA DE ENCARGOS

A GRAN VELOCIDAD

Fulgencio Sanahuja

Dos viajes diarios : : : mañana y tarde

BARCELONA : Petit Términus, Aragón, 280 (frente al Apeadero); Hospital, 9; Plaza Comercial, 10 (Centro de Recaderos) frente del Mercado del Borne
Teléfono, 1909.

SITGES : Calle de Jesús, número 16 : SITGES

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura. — — —

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 2'50 pesetas semanales

Las hay Industriales, Domésticas, Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar reciproca.

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges :

JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER.

PHOSPHORRENAL -- ROBERT

GRAN RECONSTITUYENTE